

[Sigsgaard.]

skud får den, og jo dyrere et hus den bor i, jo mere betaler staten til det. Altså den omvendte tendens i forhold til det, som ellers gør sig gældende på skatteområdet f. eks., hvor der jo er en ret udbredt enighed om, at jo større indkomst en skatteyder har, jo større skal skatten også være. Der er det altså på parcelhusområdet sådan, at jo større indkomst en skatteyder har, jo større tilskud giver staten vedkommende til hans parcelhus. Det problem står altså tilbage ganske uanset vurderingernes resultat, og det bør der gøres noget ved.

SFs lovforslag går i øvrigt ud på, at der efter en eventuel vedtagelse af forslaget kun skal kunne trækkes renter fra lån til erhvervsvirksomhed. Jeg synes, at hr. Jens Fogeds bemærkning om studielånene i den forbindelse var ganske rigtig. Der skal efter lovforslaget ikke længere kunne trækkes renter fra for studielån, og jeg kan tilføje her: heller ikke f. eks. renter af lån til hjælp til flytning. Sådanne lån kan i lige så høj grad som lån til erhvervsvirksomhed være nødvendige af hensyn til låntagerens erhverv. Jeg ville egentlig gerne høre en kommentar til det fra SFs side, om forslagsstillerne ikke mener det. Det blev fremført også sidste år, da vi behandlede sagen her, så det kan altså ikke bare være forbigået forslagsstillernes opmærksomhed.

I VS mener vi, at formuers renteindtægter skal beskattes ens, ganske uanset om formuerne er anbragt i f. eks. obligationer, i banken eller i parcelhuse. For parcelhuse fremkommer renteudbyttet jo som huslejenedsættelse i form af sparede renteudgifter. Den lejer, der har for 200.000 kr. obligationer, betaler jo skat af udbyttet, i almindelighed da, men den parcelhusejer, der også har 200.000 kr., men har dem stående i sit eget hus, hvorved han sparer renteudgifter til lån; han skal selvfølgelig beskattes af denne besparelse, og det forstod jeg at hr. Helge von Rosen bl. a. var fuldstændig enig i, og det samme fremgik af det eksempel, han nævnte om obligationsejeren, der solgte sine obligationer for at anbringe pengene i et hus. Denne beskatning sker jo i dag ved beregning af en lejeværdi, men da lejeværdien fastsættes for lavt, bliver husejeren alligevel delvis begunstiget i forhold til obligationsejeren, i hvert fald den husejer, der har

købt sit hus for temmelig længe siden, da reglerne stadig væk havde en vis rimelighed i deres virkning. VS mener derfor, at lejeværdien gradvis skal sættes op til markedsrenten.

SF argumenterer med, at nogle ejere får overskud på deres huse og kan blive tvunget til at gå fra dem, hvis de ikke bliver fri for at betale skat af det overskud. For det første er det sært, at et socialistisk parti vil fritage formueejere for at betale skat af formuens afkast, og ejendomsoverskud er jo formueafkast. For det andet behøver folk aldeles ikke at gå fra deres huse, for når der fremkommer overskud, så er det jo, fordi gælden i huset er meget lille, og så kan der jo f. eks. optages nye lån, men dertil kommer, at kommunen eller staten for pensionister og dermed ligestillede kunne udsætte beskatningen af husenes overskud indtil ejerskifte mod; at kommunen til gengæld fik et skadesløsbrev i huset, på samme måde som vi allerede har en ordning for ejendoms-skatternes vedkommende. Jeg henstiller, at man overvejer at fremsætte et sådant forslag. Det minder i øvrigt lidt i tendensen om det, hr. Grünbaum foreslog for et øjeblik siden om en 1.000 kr.-grænse, tror jeg, for overskud.

Nu skal et lovforslag jo vurderes ud fra, hvem det gavner, og hvem der betaler regningen, og SFs lovforslag gavner, som det allerede fra mange sider har været nævnt, de erhvervsdrivende, der kan blive ved med at trække renter af gæld i eget hus fra på selvangivelsen ved at kalde det erhvervs-gæld; de, der altså har mulighed for at mingelere lidt med tingene. I anden række beskytter det i det hele taget dem, der anbringer deres formue i eget hus, altså dem, der anbringer deres formue på en ganske bestemt måde i forhold til folk, der anbringer deres formue på anden måde. De skal fortsat slippe for at betale skat af formuens indirekte afkast. Resten af befolkningen, og det vil altså sige lejerne, betaler regningen — og dér skal man være opmærksom på, at lejerne i forvejen er sorteper.

Nu er der flere fornuftige løsninger på det problem; de blev fremført, sidste gang vi behandlede forslaget. Vedrørende en af de løsninger, jeg foreslog, skal jeg henvise til Folketingstidende for 1969-70, sp. 912 ff. Denne løsning er hverken blevet undersøgt